

בית זונות ניידי?

מאחורי המרצדס 280 המפוארת של מוריס טוביאנה ניתן לראות בתמונה את חלקו העליון של קרונומגו

ורק אחרי צלצולים ממושכים נאות לפתוח את הדלת לכתבי העולם הזה. בדירתו המפוארת, כשהוא יושב על כור-סה בסניגון לואי ה-14, לבוש גופיה ומכ-נסיים קצרים, גולל הגבר הקשיש בעל השיער הצבוע לשחור, את גירסתו: "אני נדהם מכל העניין הזה", אמר. "שרה היא בת 34 ואני בן 63. אין לנו ילדים, והיא קיבלה דפרסיה לפני כמה חודשים. היא נהגה לריב איתי, אז אמרתי לה: "אולי נפירד לתקופה מסוימת?"

סתם השתעשעה. אני לא מאמין שהיא עשתה מזה עסק. היא פתאום מצאה את עצמה לבד או עשתה שטויות. אני מוכן לסלוח לה את הכל. לקחת אותה בחזרה ולהתחיל הכל מחדש. בהתחלה לא רציתי ילדים, אבל עכשיו החלטתי לעשות לה ילד שיהיה לה מה לעשות ושלא תחשוב על שטויות."

"אני בעל"

בית-בושת?

ב"ה שאני לא סולח זה מה שעשתה לי המשטרה, המשיך מוריס בועם. "באלג'יר, בעירי בקונסטנטיין, הייתי בעל מעמד רם. שימשתי בתור סגן ראש העיר עד שנת 1961. לפני זה הייתי פרש בלגיון הכבוד של צרפת. בשנות החמישים כש היו באלג'יר פרעות ביהודים, אירגנתי קבר-

צת יהודים, רכשתי להם נשק בכנופי, אי-מנתי אותם, והם ניצחו את הפורעים ה-ערביים. ראיתי את זה כתפקידי. הייתי אז ראש הפדרציה הציונית במקום ולמרות ש-עמדתי מאחורי הקלעים אירגנתי את הכל. כשמצב היהודים הלך ורע באלג'יר, שלחתי בכספי המוני יהודים ארצה. הכסף לא היה אצלי בעייה. הייתי בעל מפעלי מתכת רבים באלג'יר ובצרפת.

"והנה עכשיו, אחרי כל מה שעשיתי - התנהגו איתי בצורה שפלה ביותר. למרות שנפרדתי מאשתי, המשכתי לעזור לה בכל. באותו יום שלישי היא צלצלה אלי וביקשה שאבוא לתקן לה את התנור החשמלי. באתי אליה, וכשפתחה את הדלת - הייתה שם המשטרה ועצרה אותי. לקחו אותי למשטרה ואמרו לי שאני בעל בית-בושת. אמרתי להם: אני בעל בית בושת? יפה מאד! ולא דיברתי יותר. הכניסו אותי לאבו-בכיר לתא אחר עם כל הפושעים, וישנתי בחלופה

ריס, השייך לו אף הוא. מוריס ואשתו נהגו לנסוע מדי חורף לחו"ל עם המרצדס וקרן חמורים הצמוד אליו מאחור, וסברת המשטרה היא שקרונומגורים שימש כבית-זונות ניידי שלי על מיטה מלוכלכת בלי סדינים עשירי ימים. אפילו מגבת לא היתה לי ולא מברשו שיניים. אמרתי להם שאני אדם חולה ב-סכרת ובמחלת-לב, אבל אף אחד לא שן לזה לב. ואני המשכתי לשבת שם.

"אני כאן בתור טוריסט, וחשבתי להי שאר ולקבל תעודת עולה. אבל אחרי מן שקרה אני חושב שאני אעזוב את הארץ."

מחלה - עונש

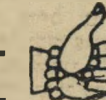
זונות -

א תמיד היתה שרה מנהלת בית בושת, כפי שטרענת המשטרה. היא מהגן דסת כימאית במקצועה, עבדה זמן ממושך בתה"ל. מוצאה מרומניה, אבל היא שהה ועבדה שנים רבות בצרפת. משעלתו ארצה נירשמה לאולפן לאקדמאים ושן הכירה את בעלה, ב-1964. הגבר המבוגר אף הוא מהנדס במקצועו, עולה מצרפת קסם לה בנימוסיו ובהופעתו. הוא גם היו בעל מפעלים בארץ, אותם הקים עוד ב-1957. היו אלו מפעלים לייצור פרופילי ממכתח, שהכניסו הון רב. הגבר העשירי שתיוך אחריה בלהט, ניראה לשרה, שהיות או בת 29, כשידוך מוצלח, למרות 0 שנותיו.

שרה לייבה ומוריס טוביאנה פתחו מי אחרי האולפן בחיים משותפים. מוריס קנ דירה בת שלושה חדרים באיזור מפוא בתלאביב, ברחוב בנימשה, ריהט אות בסניגון עתיק, כולל וילונות מלמלה ומש וריהוט בנוסח לואי ה-14. שרה נהנת מחיי מותרות. הזוג בילה את החורפי באירופה, בקיץ חזרו ארצה. למוריס היו חמישה ילדים מנישואיו ו קודמים, שזיכני אותו בתשעה נכדים. ע שרה הגיע לכלל החלטה שלא להוליל ילדים.

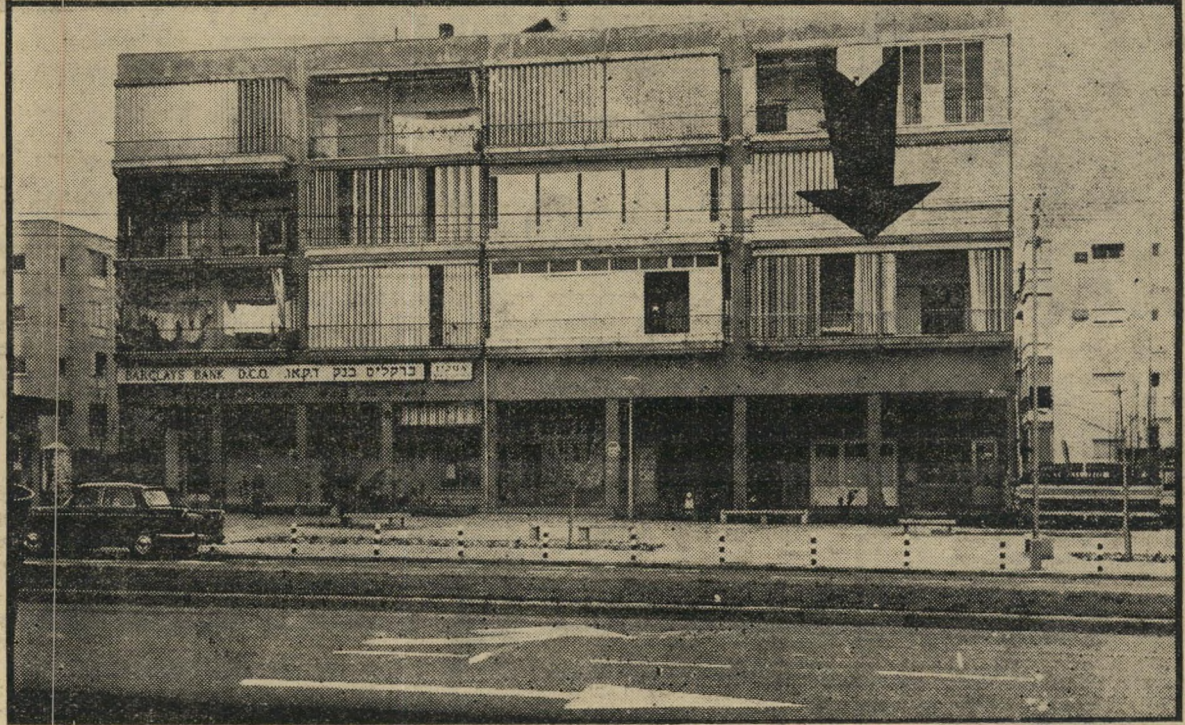
ואז לפתע חל מיפנה בחיי הזוג. מוריס חלה קשה בסכרת ולקה בהתקף לב רא שון. הוא נאלץ לנסוש את עסקיו, אש ללא השגחת בעליהם ירדו לטמיון. הנו שהיה רגיל בחיי מותרות, לא יכל להשלי עם התדרדרותו הכלכלית ולהסתפק בח צנע.

זנות בארץ

זנות לאקספורט

זוג שהתרושש היו ידידים רבני שמאו ומתמיד לטשו עיניים לשר הצעירה בעלת הקימורים הבשלים. כך נ הצעירה (המשך בעמוד 22)

לייבה. הזוג, שנהג להעתיק את כתובת העסק מדי כמה חודשים, למען לא יחשדו השכנים, השתכן לפני שלושה חודשים בכתובת זו. ברחוב אבן גבירול 155 בתלאביב - בדיוק מול בית הפד"ל.

זהו מקום בית-הבושת האקסקלוסיבי לחברה ה-נבונה, אותו ניהלו לטענת המשטרה מוריס טוביאנה ואשתו שרה

אול בית האפד"ל